

a na dvoře zřízena žumpa. Kromě toho bylo podmínkou druhou konsensu st-li pravoplatně uloženo, aby věnoval pozornost i starým zdím obvodovým, a aby částečnou silnou přepislost jejich bezpodmínečně odstranil. Tyto úpravy stav. objektu jsou tak dalekosáhlé, že nelze uznati za nelogický úsudek, že provedením jich byl by poměr stav. objektu k přilehlým pozemkům uličním stabilisován zase tak, jako by šlo o objekt nový, a že tedy jde o přestavbu ve smyslu § 27 odst. 5 stav. řádu. Je-li tomu tak, pak, jak svrchu dovoděno, nemohl st-l býti zkrácen ve svých subj. právech tím, že úřad vázal stav. povolení na přijetí svrchu uvedené výhrady.

Č. 9952.

Stavební právo (Čechy): Pro pouhou skutečnost, že stavebník započal se stavbou, aniž čára stavební a úroveň byly dříve stav. úřadem vytýčeny, nelze vydati demoliční příkaz.

(Nález ze dne 10. června 1932 č. 8991.)

V ě c: Emanuel P. v Ch. proti zemskému úřadu v Praze o zbourání ohradní zdi.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměry z 5. ledna 1928 povolil městský úřad v Ch. st-li stavbu 6 domů na parcele č. kat. ..., při čemž ustanovil, že domky musí postaveny býti do schválené regulační čáry určené městským technickým oddělením, které též určí výšku chodníku. Výměrem z 10. prosince 1928 nařídila městská rada st-li, aby zeď zřízenou před domy na pozemku č. kat. ... zbořil a ji znovu postavil do řádné stav. čáry, vytýčené městskou stavební kanceláří.

Odvolání, jež st-l proti tomuto příkazu podal, zamítl okresní úřad v Ch. výměrem z 9. března 1929 z důvodu, že st-l postavil zeď onu bez úředního vytýčení stav. čáry tak, že zeď jest posunuta na 3 m do veřejné ulice a o tuto část ulici zužuje, a že stav. úřad má právo stavby postavené bez předchozího vytýčení stav. čáry odstraniti podle § 128 stav. řádu.

Další odvolání st-le zamítl zemský úřad v Praze nař. rozhodnutím z důvodů rozhodnutí II. stolice, k nimž ještě dodal, že podle § 20 stav. ř. musí býti stav. čára a výška rovinná vytýčeny stavebním úřadem před počátkem stavby a musí pak přesně býti zachovány. Rovněž § 40 stav. ř. stanoví, že před úředním vytýčením stav. čáry nesmí se stavbou býti započato. Jest prokázáno, že stavebník tyto úkony stav. řádu před započatím stavby domků úřední cestou nevyvolal, na čemž nic nemění jeho tvrzení, že o revisi založené stavby žádal příležitostně i ústně úředníka městského úřadu, a že si stav. čáru vytýčil sám bez ověření její správnosti se strany stav. úřadu.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Příkaz, aby st-l zbořil terasní zeď a postavil ji do správné regulační čáry, jest odůvodněn tím, že st-l započal se stavbou terasní zdi,

aniž vyčkal vytýčení stav. čáry a rovinné výšky stav. úřadem, čímž způsobil, že jím postavená zeď jest posunuta na 3 m do ulice. Pro zákonnost tohoto příkazu jest rozhodným speciální předpis § 127 stav. ř., který v odst. 2 ustanovuje, že v případě potrestání pro přestoupení § 20 stav. ř. má mimo to stavba potud býti zbořena, pokud toho zapotřebí, aby byla zachována čára stavební a niveau. Podle toho může demoliční rozkaz ke zboření nějaké stavby z důvodu přestoupení § 20 stav. ř. býti vydán jen tehdy, je-li zapotřebí provedenou stavbu zbořiti k tomu cíli, aby zachována byla stav. čára a niveau. Předpokládá tedy vydání demoličního rozkazu podle tohoto předpisu, že pro dotčenou stavbu byla pravoplatně určena stav. čára a úroveň, že však nebyla při skutečném provádění stavby zachována. Nelze tudíž naříditi podle cit. zákonného ustanovení zboření stavby jedině proto, že stav. čára a úroveň nebyly stav. úřadem vytýčeny, neboť, i když se tak nestalo, může přece fakticky stavěno býti ve schválené čáře a úrovni a nelze v tom případě mluvit o potřebě zboření stavby k tomu cíli, aby stav. čára a úroveň byly zachovány. Proti stavebníku může v takovém případě zakročeno býti trestně podle odst. 1 § 127 stav. ř., nelze však proti němu vydati demoliční rozkaz podle odst. 2, neboť záleží jedině na tom, zda čára a úroveň, ve které se stavělo, souhlasí s čarou a úrovní, ve které se stavěti mělo. Touto rozumí se jedině čára a úroveň určená pravoplatně příslušnými stav. instancemi podle §§ 18, 19, 21 a 131 č. 2 stav. ř. Dlužno proto v každém případě zkoumati, zda čára a úroveň, ve které bylo skutečně stavěno, odchyluje se od čáry a úrovně stanovené. Jen v případě takové úchytky byla by zde potřeba zboření stavby k tomu cíli, aby zachována byla čára stavební a úroveň úředně určená, a nestačí jen konstatovati, že čára ta a úroveň nebyly před zahájením stavby stav. úřadem vytýčeny. Měl proto žal. úřad především zkoumati, zda pro stavby, o něž jde, vůbec stav. čára a úroveň ve smyslu svrchu cit. zák. předpisů pravoplatně byly již určeny, a jakým způsobem byly určeny. Neboť bez tohoto zjištění nelze konstatovati, zda provedená stavba uchyluje se od stav. čáry a úrovně pravoplatně určené.

Žal. úřad těmito otázkami se nezabýval, vycházeje patrně z mylného právního názoru, že již okolnost, že stavebník započal se stavbou bez předchozího úředního vytýčení stav. čáry a niveau, oprávněuje jej k vydání demoličního rozkazu. Poněvadž náhled ten, jak svrchu vyloženo, jest právně mylný, bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 9953.

Školství (Slovensko): O podmínkách zřízení dětské opatrovny spolkem.

(Nález ze dne 11. června 1932 č. 4896.)

V ě c: Spolek »Deutscher Kulturverband« v Praze proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o zřízení dětského útulku spojeného s mateřskou školkou.